

Demirleşmiş Çiçekler

— Mesuri · 09 Ocak 2017

DEMİRLEŞMİŞ ÇİÇEKLER

Yalnızca karanlık zamana akar

Nehirler

Öfkeleri elle tutulabilir

Sancıyan boşluğa

Fısıldar özlem

Durgun duru

Gözle görülür kederi

Savurur rüzgârları

Nehrin üstüne saçar

Öfkeli tohumları

Pas kokulu ağaçlar

Ufaktır ömrümü

Ve demirleşmiş çiçekler

Ham öfkeyle beslenen mahrem

Çatarak kaşlarını

Kuru kafalara karanfil asar

Harflerime kadar bölünür

Soy kütüğüm

Gülüşlerim ayrılır tenimden

Uçurumlar tutar ellerimi

Ölümün hiçliğini arzular

Ruhumun çatlakları

Mezarlarımın başına bıçaklar dikilir

Ve afaki göğe çıkılır

Yalnızca aklımın felç yanlarında

Delirir nehirler

Ve kol saatimde can çekişir kelepçeler

(Mes' uri/Dilara Dilek Kудay)